

Samen verrijkt in Oosternijkerk

door Tineke Slager en Annie Bremer

In Oosternijkerk, een dorp met meer dan 700 kerkelijke leden, voelen we ons inmiddels meer samen dan Samen op Weg. We hebben een hele weg achter ons liggen en nu we steeds meer horen van de dingen die kerken scheiden, sta je daar des te meer bij stil.

In publicaties, maar ook in gesprekken met mensen buiten het dorp, horen we van de verdeeldheid bij Samen op Weg en van moeilijke beslissingen, terwijl de gemeente in Oosternijkerk de winst van de gezamenlijkheid juist als zo waardevol ervaart.

We stelden onszelf daar om de vraag wat de oorzaak is van ons 'samen voelen' en waarom dat bij anderen moeilijker verloopt. Om daar een antwoord op te krijgen startten we afgelopen zomer een serie interviews met de 'kenners, ervaringsdeskundigen' van het proces, leden van onze gemeente en een paar oud-predikanten. Zij waren direct of indirect betrokken bij (een deel van) het SoW-proces. Zij hebben hiervan geleerd en we willen als kerkenraad niet dat al deze kennis, ervaring en inspiratie bij ons in de kast blijft liggen. We willen u als lezer graag iets hiervan meegeven, om wellicht in uw eigen gemeente of eigen omgeving elkaar en anderen te bemoedigen en te inspireren.

We zullen u de data van het hele Samen-op-Wegproces in Oosternijkerk besparen, want eigenlijk voert de geschiedenis hiervan ons al een hele tijd terug.

Misschien begon het proces wel in de oorlog, toen onze hervormde predikant werd opgepakt en de gereformeerde predikant het hervormde gezin in huis opving. Of bij de school, waar hervormde en gereformeerde kinderen samen naar toe gingen. Of misschien wel bij die dominee die geen onderscheid maakte bij wie hij op bezoek ging als er een baby geboren was, of bij die dominee

die juist op informele wijze hervormd en gereformeerd bij elkaar bracht.

Kiezen

Zeker is dat de predikant een belangrijke rol speelt, maar ook dat de kerkenraad de predikant beroept die dit proces vooruit kan helpen en dat die kerkenraad bestaat uit gewone mensen, mensen zoals u en ik. Wij weten zeker dat het eigenlijke Samen op Weg dáár begon, bij u en mij. Als wij niet samen willen kiezen voor één kerk, voor het willen delen van de boodschap van God en daar ook voor gaan, hoe zal er dan ooit een echte Protestantse Kerk in Nederland bestaan? Het willen was belangrijk en dan ook het daadwerkelijk stappen nemen.

Dat betekent niet dat alles van een leien dakje ging. Gereformeerden hadden moeite met de vrijzinnigheid onder de hervormden, omgekeerd had men moeite met de soms starre houding van gereformeerden. Er was verschil in kerkgang, de hervormden voelden zich een minderheid en er werd gesteggeld over de verdeelsleutel in de financiën. Materiële zaken, naamgeving, het vasthouden aan eigen belangen, het niet luisteren naar de ander en zich beter voelen dan de ander, dat alles heeft ook in Oosternijkerk een rol gespeeld.

Maar er is steeds gekozen voor elkaar, want men ging toch ook naar dezelfde school, hetzelfde koor, dezelfde muziekvereniging en dezelfde politieke partij. En vooral: we bidden tot dezelfde God en lezen uit dezelfde bijbel. De Hervormde

Gemeente koos bewust voor Samen op Weg met de Gereformeerde Kerk, boven een samengaan met Hervormde Gemeentes in de omliggende dorpen.

Men koos ervoor om het proces de tijd te geven, om naar elkaar toe te groeien door de jaren heen. Beslissingen over heikele onderwerpen, zoals belijdenis en doop, zijn bewust uitgesteld.

Stap voor stap zijn we op weg gegaan, soms werd even stilgestaan om te kijken naar de vorderingen en de nog te nemen stappen, maar we bleven op weg en hielden elkaar stevig vast, ook als het moeilijk was.

Vieren

Bij de eerste gezamenlijke avondmaalsviering ontbrak een aantal mensen, zij hadden er moeite mee. Er is nog nooit zoveel sociale controle geweest als die bewuste zondag. Maar gelukkig was die moeite snel overwonnen en kon de tafel van de Heer samen beleefd en gevierd worden en miste er niemand meer. Nu vieren we al weer jaren alle diensten samen. De twee kerkgebouwen worden beide iedere zondag nog gebruikt, de grote kerk voor de ochtenddienst en de oude kerk aan de Buorren voor de middagdienst.

Nu zijn we rijker geworden, we hebben de goede dingen van elkaar overgenomen: we bidden samen het 'Onze Vader', we vieren Witte Donderdag, contactdames en kerkenraad bezoeken zowel hervormde als gereformeerde gemeenteleden zonder onderscheid en we hebben een SoW-predikant. Er

PKN in zicht

Nog zeven nachtjes slapen... Nee, geen Sint Nicolaas meer, maar een andere heuglijke gebeurtenis: de ruim veertigjarige tocht door de woestijn van vergaderingen, langs bergen documenten en ravijnen van tegenstand is ten einde. Als de synodes de laatste rivier weten over te steken, kunnen we het beloofde land binnentrekken, de Protestantse Kerk. In veel plaatsen staan ze te popelen, na jaren van eendrachtig samen optrekken. Zoals in Oosternijkerk, waar bijgaand artikel van getuigt.

is éénheid in kerk en dorp en het is Oosternijkerk eigen om de dingen samen te doen. Dit resulteerde op de laatste gemeenteavond in een unaniem besluit voor een fusie van de gemeenten. Er is optimisme, Samen op Weg zit inmiddels zo in elkaar dat het niet meer uit elkaar kan, want we gingen samen omdat wij voor elkaar kozen.

Op de vraag aan gemeenteleden waarom men denkt dat er elders belemmeringen zijn, kregen we als antwoord: "Er is angst voor verlies van invloed en zelfstandigheid, angst voor vrijzinnigheid, er is geen werkelijke drijfveer en men wordt belemmerd door macht en geld".

Er moet werkelijke zorg zijn voor elkaar. Landelijk lijkt men ook open te staan voor de eigenheid van de verschillende kerken, maar hierdoor dreigt wellicht ook verlies aan duidelijkheid.

Samen op Weg is - net als in een huwelijk - geven en nemen, naar de ander willen luisteren, de ander willen begrijpen. Dan is men op de goede weg. Waar een wil is, is een Samen op Weg. En het begint bij onszelf: u en ik! Als wij niet werkelijk willen en er voor gaan, wie doet dat dan wel?

Tineke Slager is scribe en Annie Bremer wijkouderling in de SoW-gemeente Oosternijkerk

Eenheid in de kerk zowel als in het dorp Oosternijkerk